

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **M. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2025 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2023 r. (sygn. akt II AKa 42/23),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Obrońca M. G. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2023 r. (sygn. akt II AKa 42/23). Podstawą wniosku jest argument, że skład Sądu Odwoławczego, który rozpoznawał sprawę, nie spełniał wymogu sądu niezawisłego i bezstronnego. Wskazano, że jedna z sędziów – SSA X.Y. – uzyskała nominację w warunkach odmiennych, niż wynika to z art. 187 Konstytucji RP. Oznacza to, że obrońca kwestionuje prawidłowość jej powołania na stanowisko sędziego, co, jego zdaniem, dyskwalifikuje cały skład orzekający i wymaga wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest bezzasadny w stopniu oczywistym.

Analiza akt sprawy nie pozwala na wysnucie wniosku, jakoby zachodziła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r. (I KZP 2/22, OSNK 2022, nr 6, poz. 22) brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że należy wykazać in concreto, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem danego sędziego do sądu, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd w składzie którego zasiada taki sędzia jest sądem nienależycie obsadzonym. Jak wynika z akt sprawy ani z uzasadnienia wniosku, kwestia powołania sędziego orzekającego w sprawie nie wskazuje na zaistnienie takich wad, które powodowałyby konieczność uznania, że w istocie w tej konkretnej sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza opisana w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. Zwłaszcza, że w tym zakresie poszerzonej argumentacji nie przedstawił sam skarżący, pozostając na bardzo ogólnych twierdzeniach. Nie wskazał żadnych okoliczności, które in concreto prowadziłyby do potwierdzenia się sygnalizowanych przez niego obaw w odniesieniu do niezawisłości członka składu sądu w niniejszej sprawie. W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka konsekwentnie podkreśla się, że ocena niezawisłości i bezstronności sędziego musi być przeprowadzona w konkretnych okolicznościach danej sprawy (tzw. "test niezawisłości"). Nie wystarczy ogólne odwołanie się do sposobu powołania sędziego. Tego wątku we wniosku obrona nie rozwija nawet w minimalnym stopniu, pozostając jedynie na przytaczaniu orzeczeń ETPCz.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

1. W terminie zawitym 7 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego postanowienia strona może złożyć zażalenie do Sądu Najwyższego.

[Pł.]

[r.g.]

